

enkelte institutions faktiske udgifter, dog højst et bestemt fast beløb, og således, at procenten og maksimumsbeløbet er ens for alle daginstitutioners vedkommende, eventuelt bortset fra klubber. Man har derfor bedt styrelsen om at opstille forskellige forslag om procenter og maksimumsbeløb, ledsaget af udgiftsberegninger.

For så vidt angår den betaling, som i medfør af § 78 skal ydes for kost og pleje i et daghjem og for deltagelse i et dagcenters foranstaltninger, kan oplyses, at det er hensigten, at betalingen skal fastsættes til et beløb, der gør det muligt for de pågældende i øvrigt at opretholde deres tilværelse på det almindelige niveau for pensionister, der bor i eget hjem.

Spørgsmål 92:

Ad § 74 udbedes en kort redegørelse for sondringen i „daghjem“ og „dagecentre“. Er der til denne sondring knyttet nogen forskel med hensyn til tilskud?

Svar:

Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at *daghjem* er institutioner for personer, der har et plejebøvhov, men som om natten kan bo i eget hjem, hvor slægtninge eller andre pårørende kan passe dem. *Daghjemmet* udfører således de samme funktioner som et almindeligt plejehjem og adskiller sig kun fra dette ved, at pågældende ikke bor på hjemmet.

Dagecentre er beregnet på én eller flere gange ugentligt at modtage hjemmeboende pensionister m. fl. til deltagelse i forebyggende omsorgsarbejde, der bedst kan foregå på institution, f. eks. fodpleje, fysioterapi og ergoterapi, altså arbejde, der direkte tager sigte på at medvirke til, at pågældende kan blive i eget hjem længst muligt, og som derfor er forbeholdt personer, som på grund af fysisk eller psykisk svækkelse har behov for særligt omsorgsarbejde.

Kommunernes udgifter ved såvel daghjem som dagecentre, der er omhandlet i lovforslagets § 74, refunderes af staten med 50 pct., jfr. forslagens § 133.

Omsorgsarbejdet i øvrigt, herunder „dagecentervirksomhed“, der ikke så meget har egentlig forebyggende karakter, men hvis formål er at aktivere pensionister, er omfattet af lovforslagets § 60, hvorefter socialmi-

nisteren fastsætter retningslinier for, hvilke foranstaltninger der er berettiget til støtte. Refusionen afhænger således i disse tilfælde af, i hvilket omfang den virksomhed, der foregår i centret, er omfattet af de fastsatte retningslinier. Såfremt dette er tilfældet, kan også udgiften til denne virksomhed anmeldes til refusion efter forslagens § 133, dvs. med adgang til 50 pct.s statsrefusion.

Spørgsmål 93:

Ad § 69 spørges om denne bestemmelse vil være til hinder for, at en kommune faktisk forhindrer oprettelsen af selvejende institutioner af den omhandlede karakter.

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i § 69, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge.

Såfremt en daginstitution ønskes oprettet af private som selvejende institution, må der rettes henvendelse herom til kommunalbestyrelsen, der skal påse, at planerne er i overensstemmelse med retningslinier, der er udarbejdet af socialministeren, jfr. forslagens § 70. Hvis planerne er i orden, men kommunalbestyrelsen enten anser behovet for dækket eller ønsker selv at oprette og drive daginstitutionerne i kommunen, må den gøre ansøgerne opmærksom på, at der ikke vil blive indgået overenskomst, jfr. § 69, stk. 2, og dermed heller ikke henvist børn, som kommunen betaler for.

Ønsker ansøgerne herefter alligevel at oprette institutionen og drive den uden betaling fra det offentlige, må de henvises til at rette henvendelse om tilladelse hertil til amtskommunens social- og sundhedsudvalg, jfr. forslagens § 63, stk. 2.

Spørgsmål 94:

Ad § 83 spørges, hvorvidt der på dette tidspunkt er mulighed for at bedømme virkningen af den i forbindelse med den seneste ændring af omsorgsloven indførte bestemmelse om, at et amtsråd kan bestemme, at optagelse på et hjem skal være betinget af en forudgående prøvelse af pensionistens plejebøvhov, foretaget af et rådgivende udvalg, der er nedsat for amtskommunen eller en del af denne.